პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

წელიწადი პირველი
ს. კ. პ.
ცენტრ. დათბილისის კომიტეტის და საქრეკომის ორგანო.

13 სექტემბერი
სამშაგათი
1898. კიევში გაიხსნა პოლიტეხნიკური ინსტიტუტი.

რედაქციის მისამართი: თბილისი, კრუზენშტერნის ქ., № 4. რედაქცია ღია ყოველ დღე გარდა კვირა უქმეებისა დილ 10 ს.— 2ს.

ტელეფონები: სარედაქციო კოლეგ. № 1476. მდივნის № 19 საერთო №

გაზეთის დაარსდა ლა გაცემა სწარმოებს სახელმწიფო ტიპოგრაფიის ჭართველოს ცენტრალური ბეჭდვითი განყოფილებაში, რუსთაველის ქ., № 4.

ტელეფონი №

დღიური

— მთავრობამ გამოსცა დეკრეტები ძრას და ბალის პროდუქტების ნატურალურ გადასახადის შესახებ.
— საფრანგეთი მძიმე ფინანსიურ კრიზის განიცდის
— პოლონეთში გაიფანტნენ ფეიერბერგის მუშები.
— ბავარიაში დევნიან კომუნისტებს და კომუნისტური გაზეთებს ხურავენ.

№ 159 სამშაგათი, 13 სექტემბერი, 1921 წ.

საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტი

წინადადებას აძლევს შემდეგ ამხ.ნაგებს პარტიულ დისციპლინის წესით გამოცხადებენ ს. კ. პ. ცეკაში, ოთახი № 4 (სამართვანებლო საინსტრუქტორო განყოფილება), ორშაბათს, 12 სექტემბერს 3 საათზე პარტიის გაწევრების შესახებ ინსტრუქციების მისაღებად.

1. ბოლქვაძე ვანო, 2. ჯუღელი სიმონ, 3. წივწივაძე ილია, 4. სტურუა ვანო, 5. მაჩარაძე ბაგრატიონ, 6. რთველაძე გიორგი, 7. ვაშაკიძე ვალერიან, 8. კალანდაძე ერმილე, 9. კიკნაძე ნიკოლოზ, 10 თოდრია სილი ბისტრო, 11. ლეკვეიშვილი, 12. მორჩილაძე, 13. მირიანაშვილი გიორგი, 14. ფირცხალავა ანდრო, 15 სტურუა გიორგი, 16. რცხილაძე (1 რაიკომი), 17. სუბიშვილი ლადო, 18. ცინცაძე კოტე, 19. ჩხეიძე გიორგი, 20. აივაზოვი ნიკოლოზ, 21. დალბაევი დარჩო.

მდივანი ც. კ. ორახელაშვილი.

მუშათა თვითმოქმედება

ვოლგის განაპირა გუბერნიებში მოსულმა შიმშილობამ ფრთები შეასხა საბჭოთა რესპუბლიკის დაუძინებელ მტრებს და იმედები გაუღვივა, თუ ვერც შინაურმა კონტრ რევოლუციამ და ვერც გარეშე იმპერიალისტების ურდოების თავდასხმამ ვერ დაცა მუშურ-გლეხური მთავრობა რუსეთში, შიმშილობა უსათუოდ ძირს გადმოუთხრის და სულ მოკლე ხანში დაანხობს კომუნისტურ მთავრობას და მუშურ-გლეხურ დიქტატურასო, ასე გაიფიქრეს და ღაღადებენ სულ ყურის თეთრგვარდიელები მენშევიკ-ესერებთან ერთად, რომელთაც ევროპის იმპერიალიზმის კალთებ ქვეშ შეუფარებიათ თავი: ისინი დარწმუნებულნი იყვნენ და ქვეყანასაც არწმუნებდნენ, რომ ბალშევიზმის ბუნებას ნგრევა უფრო შეეფერება, ვინემ შენება; რომ საბჭოთა მთავრობა და მასთან ერთად რუსეთის მუშათა კლასი თავს ვერ გაართმევენ იმ განუზომელ დაბრკოლებას, რაც უანდერძა რუსეთს წინანდელმა რეჟიმმა ქვეყნის საერთო ჩამორჩენილობის სახით, ხოლო სტიქიურმა უბედურებამ კიდევ უფრო გაამწვავა და გაიფართოვა. ამ ორშებას შეუფარებიათ მათ თავიანი მოქმედება. „უმაღლესი კულტურის და ცივილიზაციის მატარებელ ჯუფუმა“ დამშეულთა დახმარების მაგიერ გაიფთრებული კამპანია დაიწყეს საბჭოთა რუსეთის წინააღმდეგ, მოითხოვდენ და მოითხოვენ ევროპის ბურჟუაზიულ მთავრობებისგან იარაღით გალაშქრებას რუსეთის წინააღმდეგ. და ეს მთავრობებიც დრო ჟამ კარგავენ, აღმოსავლეთის მიმართულებით პურის მაგიერ ზარბაზნებს, ტყვიასმფრქვეველებს და სხვა საომარ მასალას აგზავნიან რეაქციონერ პოლონეთის, რუმინიის და ს.ხ. შესაიარაღებლად საბჭოთა რუსეთზე თავდასხმის მიზნით. არც ერთი გირვანქა პური ვოლგის დაშიერ გუბერნიების გლეხებს ჯერ არ მიუღიათ მდიდარ და „კულტურნოს“ საფრანგეთ-ინგლისის მთავრობების ხელიდან, არც მიიღებენ ალბათ. არც უნდა ელოდენ ბურჟუაზიულ ნაზარეთიდან დახმარებას. ამხ. ლენინმა რუსეთის გუბერნიების დამშევას გამო მოწოდებით მიმართა მხოლოდ ევროპა-ამერიკის მუშებს და სოფლის წვრილ მეურნეთ. მისმიმართი სწორი გამოდგა. მხოლოდ ევროპა-ამერიკის მშრომელთა შეიქმნა ფართო ტური ომისა და რევოლუციის ცეცხლში გამოვლილ ქვეყნის მეურნეობის დაწლისა, რომლის ძნელ პირობებში მოუხდა ბრძოლა სოციალისტურ სახელმწიფოს, მან გამოჯანსაღით თავი დაიახწია მის წინაშე ღიმართულ საფრთხეს. ჯარის შემადგენლობა მუშურ-გლეხური მასებისაგან, ასეთივე მშრომელი ელემენტებისაგან შედგარი მეთაურების ხელმძღვანელობით, რწმენა იმისი, რომ მქონებელ კლასების წინააღმდეგ ისინი იცავენ თავის კერას და შრომას მოსალოდნელი განადგურებისაგან—ესე იყო ზმთარგისი მიზეზი, რომელმაც გადა ყვეტა პირველი დიდი ანტი-იმპერიალისტური ომის კამპანია საბჭოთა სახელმწიფოს სასარგებლოთ. ჩვენი რევოლუციონური ომის პირველი პერიოდი დროებით დამთავრდა და ჩვენი დიდი გამარჯვებით, მაგრამ მტერი განადგურებული არ არის- ის ხელახლა საომრათ ემზადება, რაზმავს თავის ძალებს, აწყობს რუსეთის განვითარ პატარა სახელმწიფოების კოალიციას, ხელახლა აზმადებს შინაურ რეაქციის რევოლუციაზე თავდასასხლეთ და თავისი ძველი ზრახვების სისრულეში მოსაყვანათ. ჩვენი ქვეყანაც, საქართველოს ახალგაზრდა საბჭოთა რესპუბლიკა, შეადგენს, თავისი მიზნებისა და მამოძრავებელი ძალების მიხედვით, ბუნებრივ ნაწილს საერთო სოციალისტურ სახელმწიფოთა სისტემისას. ცხადია ჩვენი მომავალი მჭიდროთ გადაჯაჭვულია დიდ საბჭოთა ფედერაციის ბედ ღიმართან. საფრთხე მის წინაალმდეგ—ეს ჩვენი საკუთარი საფრთხეა. დამარცხება მისი—ეს ჩვენი დამარცხებაა, როგორც გამარჯვება მისი არის ჩვენივე გამარჯვება. ხოლო უფრო ღიდესი გარანტია ჩვენი გამარჯვებისა, მშრომელი ხალხის, ჩვენი მუშებისა და გლეხების სამოსლოთ გაწრორცელებისა—არის ჩვენი ქვეყნის სამხედრო ძალის შექმნა. ამ მიშაობაშია ჩამწული საქართველო დღიდან საბჭოთა რეჟიმის გამოცხადებისა. მან უნდა შექმნას—მან რამოდენიმეთ უკვე მოახერხა ეს—ახალი მიზეზებით გამშვენიერული წითელი ჯარი მუშებისა და გლეხებისაგან.

ვინ უნდა გაუძღვეს ამ ჯარს ჩვენ რევოლიუციონურ მონაპოვართა წინააღმდეგ მიმართულ მოსალოდნელ ომებში? რასაკვირველია, ისევ ის ელემენტები ჩვენი ხალხის, რომელთა კლასიურ ძვებისაგან იკრიბება თვით ჩვენი რევოლიუციონური ჯარი. მეთაურები ჩვენი არმიის, მისი წითელი კამანდირები, უნდა შეადგენდნენ ჩვენი მუშებისა და მშრომელი გლეხებისაგან. ეს, ცხადია არ ნიშნავს იმას რომ ჩვენ ხელს ვკრავთ და ჩვენი ჯარის რიგებში დამსახურებულ ადგილს არ მივუჩნევთ სხვა საზოგადოებრივი წრეებიდან გამოსულ იმ ერთეულებს, რომლებიც საქმით დაამტკიცებენ თავის ერთგულებას რევოლიუციისა და მშრომელთა საქმისადმი, ეს არ ნიშნავს იმასაც, რომ ჩვენ გვერდს ავუხვევთ სამხედრო საქმეში დახელოვნებულ იმ „სპეციებს“, რომელნიც თავის ცოდნას, და გამოცდილებასა და საქმის უნარს დაუქვემდებარებენ ახალი ხელისუფლების ნებისყოფას და პატიოსნათ ემსახურებიან ჩვენ ქვეყანას. ჩვენ ვამბობთ ჯარის ხელმძღვანელების იმ უმთავრეს ნაწილზე, რომელიც უნდა შედგენდეს ხერხემალს მიუწინავე რაზმისას, წითელი კამანდირების, ასე ვთქვათ, მასასა. ამ კამანდირების, მოსამზადებლათ შემქმნილია სპეციალური კურსები, რომელებმაც უნდა მოამზადონ წითელი ჯარის ხელმძღვანელები. კურსებზე მიიღებიან მუშებისა და მშრომელი გლეხების შვილები 18 დან 35 წლამდე. მშრომელი ხალხის მოვალეობა ფართოთ ისარგებლოს გახსნილი კურსებით და მით საშუალება მისცეს მას

ᲐᲮᲐᲚᲘ ᲙᲐᲜᲝᲜᲔᲑᲘ ᲓᲐ ᲘᲜᲡᲢᲠᲣᲥᲪᲘᲔᲑᲘ

ᲛᲝᲥᲐᲚᲐᲥᲔᲗᲐ ᲡᲐᲛᲮᲔᲓᲠᲝ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ ᲓᲐᲓᲒᲔᲜᲘᲚᲔᲑᲐ